

Република Србија

УПРАВНИ СУД

Одељење у Нишу

П-4 У.21031/10

Дана: 18.11.2010.

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Николе Динића, председника већа, Драгана Јовановића и Десе Симић, чланова већа, са судијским помоћником Бисерком Савић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље С.Ј. из , ради делимичног поништаја решења туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, број 07-00-00250/2010-03 од 05.03.2010. године, у предмету слободног приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 18.11.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним ставом 2. диспозитива решења туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, број 07-00-00250/2010-03 од 05.03.2010. године, обустављен је поступак по жалби тужиље,

осу на део захтева којим је тражила увид у мишљења седнице свих судија Општинског суда у Приштини са седиштем у Нишу и Окружног суда у Нишу са седиштем у Нишу, а у вези огласа за избор судија који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 52 од 15.07.2009. године.

Тужила тужбом поднетом дана 19.04.2010. године, оспорава законитост оспореног става 2. диспозитива решења туженог органа од 05.03.2010. године, наводећи да је Високи савет судства неовлашћено одлучио да се за кандидате, који у време избора врше судијске функције, не тражи мишљење колегијума, јер се ради о општем избору, на којем учествују затечене судије, те да се законска одредба члана 49. Закона о судијама („Сл. гласник РС“ број 116/08) односи на будуће изборе. Истиче да је оспореним ставом 2. решења туженог од 05.03.2010. године, тужени превидео наведене повреде закона, те обуставио поступак по жалби тужиле, уз образложење да је дописом од 2.02.2010. године од стране Високог савета судства обавештена да тај орган не поседује тражену информацију. Предложила је да суд тужбу уважи и оспорени став 2. диспозитива решења туженог број 07-00-00250/2010-03 од 05.03.2010. године, поништи као незаконит.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“ број 111/09), Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

Правилно је, по оцени суда, одлучио тужени орган када је оспореним ставом 2. диспозитива решења од 05.03.2010. године, обуставио поступак по жалби тужиле у делу којим је тражила увид у мишљења седнице свих судија Општинског суда у Приштини са седиштем у Нишу и Окружног суда у Приштини са седиштем у Нишу, а у вези са огласом за избор судија који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 52 од 15.07.2009. године, правилно закључујући да је тужени, у поступку у коме није било повреда правила поступка, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно

применио материјално право, при чему је ценио све наводе жалбе у смислу одредбе члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку.

Из списка предмета, које је тужени орган доставио суду уз одговор на тужбу, произлази да је поводом жалбе тужиље због непоступања Високог савета судства по њеном захтеву за увид у мишљења седнице свих судија Општинског суда у Приштини са седиштем у Нишу и Окружног суда у Приштини са седиштем у Нишу, а у вези са наведеним огласом за избор судија, тужени Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности од Високог савета судства затражио изјашњење због чега није одговорио на захтев тужиље од 12.01.2010. године. Поводом изјављене жалбе, Високи савет судства је дописом од 22.02.2010. године обавестио тужиљу да не поседује тражену информацију, односно да се за кандидате који су у време избора вршили судијску функцију није тражило мишљење колегијума, с`обзиром да је реч о општем избору, на којем учествују затечене судије и сви оспособљени кандидати који испуњавају услове за избор судија по Закону о судијама. С`тога је, по оцени суда, правилно одлучио тужени орган када је обуставио поступак по жалби тужиље, правилно закључујући да су се стекли услови из члана 24. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл.гласник РС“ број 120/2004, 54/2007 и 104/2009), који прописује да ако орган власти, након изјављене жалбе због непоступања по захтеву, а пре доношења одлуке по жалби, тражиоцу омогући приступ информацијама или по захтеву одлучи, Повереник ће донети закључак и обуставити поступак по жалби.

По оцени суда, оспореним решењем туженог органа није повређен закон на штету тужиље, па је на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“ број 111/09) одбио тужбу као неосновану, одлучујући као у диспозитиву пресуде.

Суд је овај спор решио без одржавања јавне расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, будући да предмет спора не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с`обзиром да се тужбом оспорава законитост решења туженог у делу који се односи на повреде правила поступка, погрешну оцену доказа и погрешну примену материјалног права, а што је овај суд могао да цени на основу стања

списа предмета, без одржавања јавне расправе.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 18.11.2010. године, II-4 У.21031/10

Записничар

Бисерка Савић,с.р.

Председник већа-судија

Никола Динић,с.р.

СБ